

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027

NAZWA PRZEDMIOTU	Kontrapunkt
KIERUNEK <i>właściwe podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwe podkreślić</i>	• <u>dyrygentura symfoniczno-operowa</u> (do wyboru) • <u>kompozycja</u> (obowiązkowo) • kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów • <u>teoria muzyki</u> (obowiązkowo) • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwe podkreślić</i>	• <u>licencjackie</u> • magisterskie
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
dr Tadeusz Dixa mgr Piotr Kasiłowski	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
1. teoretyczne opanowanie zasad techniki polifonicznej (gatunki polifoniczne, technika swobodnej imitacji, kanon, fuga - wprowadzenie do formy) 2. nabycie umiejętności tworzenia konstrukcji polifonicznych utrzymanych w technice cantus firmus i technice swobodnej imitacji 3. opanowanie umiejętności tworzenia konstrukcji polifonicznych w technice imitacji kanonicznej 4. nabycie umiejętności tworzenia fugi jednotematowej w fakturze 2- i 3-głosowej 5. opanowanie umiejętności analizy form polifonicznych w systemie harmonicznym dur-moll i innych wybranych technikach dźwiękowych Podstawowym celem nauczania przedmiotu na Wydziale I jest wykształcenie u studenta umiejętności praktyki kontrapunktycznej, przejawiającej się w swobodnym poruszaniu się w jego problematyce. W związku z tym, z jednej strony przedmiot ma charakter analityczny, oparty na najlepszych wzorach pochodzących z literatury, z drugiej zaś zakłada przełożenie obserwacji analitycznych i wiedzy teoretycznej na twórcze i samodzielne działanie w zakresie tworzenia określonych gatunków i form.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	
Od studentów wymaga się przede wszystkim systematyczności w działaniu, postępowania celowego i świadomego w odniesieniu do danego problemu kontrapunktycznego. Wymaga się więc wysokiej frekwencji w ramach każdego semestru. Wynika to przede wszystkim z konieczności systematycznej kontroli przez prowadzącego przedmiot postępów studentów, co umożliwi sprawiedliwą ocenę ich pracy.	
ZALECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:
1. Podhajski Marek, <i>Formy muzyczne</i> , (wykład 11, 12), Warszawa 1991.
2. Sikorski Kazimierz, <i>Kontrapunkt</i> , t. 1-3, Kraków 1955-1957.
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:
1. Chomiński Józef M., <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i> , t. 1-3, Kraków 1960-1990.
2. Poszowski Antoni, <i>Harmonia systemu tonalnego dur-moll</i> , Gdańsk 2001.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
1. posiada znajomość struktury polifonicznych form muzycznych i ich modeli formalnych (K_W03, K_U04)
2. wie, jak analizować różne formy polifoniczne (K_W03, K_W08, K_U14)
3. zna własności współczynników polifonicznych form muzycznych (K_W03, K_W13)
4. posiada znajomość elementarnych wzorców do improwizacji w fakturze polifonicznej (K_W15)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
1. posiada zdolność wykorzystanie wiedzy i umiejętności polifonicznych do stylowego wykonania utworów (K_U01, K_U02)
2. umie wykorzystać wiedzę polifoniczną do oceny kryteriów stylistycznych wykonywanych utworów (K_U11)
3. umie tworzyć i analizować główne formy polifoniczne (K_U03, K_U11, K_U16)
4. posiada umiejętność swobodnej wypowiedzi na temat interpretacji dzieł polifonicznych (K_U13)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
1. rozumie potrzebę pogłębiania swojej wiedzy w zakresie polifonii (K_K01)
2. realizuje własne, polifoniczne działania artystyczne, zróżnicowane stylistycznie, wykorzystując wyobraźnię i intuicję (K_K03)
3. posiada zdolność krytycznej samooceny podejmowanych działań związanych z polifonią (K_K08)

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	3
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	2,5
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	- wykład - ćwiczenia - seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	- E - egzamin - ZO - zaliczenie z oceną - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
1. tworzenie melodii cantus firmus 2. tworzenie konstrukcji w fakturze dwugłosowej w wybranych gatunkach polifonicznych 3. stosowanie techniki kontrapunktu podwójnego 4. tworzenie konstrukcji polifonicznej w oparciu o imitację swobodną i pracę motywiczną (preludium polifoniczne, inwencja) w fakturze dwugłosowej J.S. Bach: 1. Inwencje 2- i 3-głosowe, 2. Małe preludia, 3. Suity francuskie.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
Kurs obejmuje zajęcia poświęcone analizie wybranych dzieł z literatury muzycznej przedmiotu na podstawie treści zawartych w literaturze teoretycznej. Analizy wykorzystywane są przez studentów do samodzielnej			

pracy twórczej. Założenia szczegółowe, np. dotyczące problematyki formy czy założeń harmonicznych, podawane są przez wykładającego. Praktyka twórcza obejmuje wszystkie treści programowe przewidziane w danym semestrze.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Zaliczenie semestru z oceną dokonuje się na podstawie wykonanych w semestrze ćwiczeń oraz przez sprawdzenie wiedzy nabytej przez studentów.

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	4
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	2,5
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	- wykład <u>ćwiczenia</u> - seminarium	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	- E - egzamin <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> - Z - zaliczenie bez oceny

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

1. tworzenie wybranych gatunków polifonicznych w fakturze 3- i 4-głosowej
2. technika kontrapunktu wielokrotnego
3. tworzenie konstrukcji polifonicznej w oparciu o technikę imitacji swobodnej i pracę motywiczną (preludium polifoniczne, inwencja)

J.S. Bach:

1. Passacaglia c-moll BWV 582,
2. Das Musikalische Opfer,
3. Die Kunst der Fuge (kanony).

METODY DYDAKTYCZNE:

Kurs obejmuje zajęcia poświęcone analizie wybranych dzieł z literatury muzycznej przedmiotu na podstawie treści zawartych w literaturze teoretycznej. Analizy wykorzystywane są przez studentów do samodzielnej pracy twórczej. Założenia szczegółowe, np. dotyczące problematyki formy czy założeń harmonicznych, podawane są przez wykładającego. Praktyka twórcza obejmuje wszystkie treści programowe przewidziane w danym semestrze.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Zaliczenie semestru z oceną dokonuje się na podstawie wykonanych w semestrze ćwiczeń oraz przez sprawdzenie wiedzy nabytej przez studentów w ramach kolokwium.

semestr przedmiotu:	III	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	5
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	2,5
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	- wykład <u>ćwiczenia</u> - seminarium	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	- E - egzamin <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> - Z - zaliczenie bez oceny

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

1. tworzenie wybranych konstrukcji w technice imitacji ścisłej w fakturze 2- i 3-głosowej

2. analiza utworów z literatury w zakresie różnorodnych typów kanonów J.S. Bach: 1. Wariacje Goldbergowskie (kanony), 2. Wariacje kanoniczne "Vom Himmel hoch, da komm ich her", 3. Das wohltemperierte Klavier, t. 1
METODY DYDAKTYCZNE:
Całość kursu obejmuje zajęcia poświęcone analizie dzieł z literatury muzycznej przedmiotu na podstawie wiedzy zawartej w literaturze teoretycznej. Analizy wykorzystywane są jako wzorcowe przykłady do samodzielnej pracy twórczej przez studentów w tworzeniu własnych zadań. Założenia szczegółowe poleconych ćwiczeń są dyskutowane, a student ostatecznie decyduje o wybranej koncepcji ćwiczenia. Praktyka twórcza obejmuje wszystkie treści programowe przewidziane w danym semestrze.
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:
Zaliczenie semestru z oceną dokonuje się na podstawie wykonanych w semestrze ćwiczeń oraz przez sprawdzenie wiedzy nabytej przez studentów w ramach kolokwium.

semestr przedmiotu:	IV	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	6
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	2,5
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	• E - egzamin • <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> • Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
1. podstawowe wiadomości o fudze jednotematowej (charakterystyka współczynników formy, typy formalne itp.) 2. tworzenie fugi jednotematowej w fakturze 2- i 3-głosowej, fortepianowej i kameralnej 3. analiza fug jednotematowych D. Buxtehude: Passacaglia d-moll BuxWV 161 J. Brahms: Kanony wokalne op. 113 S. Moniuszko: Kanony wokalne			
METODY DYDAKTYCZNE:			
Kurs obejmuje zajęcia poświęcone analizie dzieł z literatury przedmiotu na podstawie wiedzy zawartej w materiale teoretycznym. Przeprowadzone analizy są również wzorcowymi przykładami dla tworzenia własnych zadań przez studentów. Koncepcje architektoniczne czy rozwiązania problemów szczegółowych dyskutowane są na zajęciach. Ostateczną decyzję w tych sprawach podejmuje student. Praktyka twórcza obejmuje wszystkie treści programowe danego semestru.			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
Zaliczenia semestru z oceną dokonuje się na podstawie wykonanych przez studenta ćwiczeń, a w ramach egzaminu sprawdza się nabytą w trakcie kursu przedmiotu wiedzę w zakresie problematyki teoretycznej i analitycznej.			